

Λκ 1,26-38

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου (25η Μαρτίου)

Μιά λαμπρή γιορτή περιμένουμε νά γιορτάσουμε αὐτές τίς μέρες: **τὴν ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου!** Οἱ δρόμοι καί τὰ σπίτια τῆς πατρίδας μας σηματοδοτοῦνται ἢ γαλανόλευκη σημαία μας κυματίζει παντοῦ! Μὲ γιορτές καί παρελάσεις τιμοῦμε τὴ μεγάλη μέρα· τὴ μέρα πού ξεκίνησε ὁ ἀγώνας γιὰ τὴ λευτεριά τῆς πατρίδας μας.

Τετρακόσια χρόνια ἢ νότια Ἑλλάδα, πεντακόσια χρόνια ἢ βόρεια Ἑλλάδα ἦταν ὑπόδουλη στούς Τούρκους. Ἀπὸ τὴ μέρα πού ἔπεσε ἡ Κωνσταντινούπολη **-29 Μαΐου τοῦ 1453-** ἡ πατρίδα μας βυθίστηκε σέ πικρὴ σκλαβιά. «**Ὅλα τὰ ἴσκιαζε ἡ φοβέρα!**». Κάτω ἀπὸ τὸ σπαθὶ τοῦ κατακτητῆ ἀρπάχτηκαν Ἑλληνόπουλα καί ἔγιναν γενίτσαροι, πλῆθος νεομαρτύρων βασανίστηκαν καί μαρτύρησαν γιὰ τὴν πίστη τους, κρυφὰ τὰ παιδιά μάθαιναν σὶς ἐκκλησιές τὰ ἑλληνικά καί τὰ χριστιανικά γράμματα μὲ τὸ φῶς τοῦ καντηλιοῦ... Κι ὅλοι ὄνειρευόνταν τὴ λευτεριά! Τετρακόσια καί πεντακόσια χρόνια σκλαβιάς δέν εἶναι λίγα. Πολλοὶ γεννήθηκαν καί πέθαναν σκλάβοι. Δέν ἤξεραν πῶς εἶναι νά εἶσαι ἐλεύθερος· μόνο τὸ ὄνειρευόνταν καί παρακαλοῦσαν τὸν Θεό.

Κι ἔφτασε ἡ μεγάλη μέρα. Τὰ παλληκάρια μας πῆραν τὰ ὄπλα, ἀποφασισμένα καί τὸ αἷμα τους νά χύσουν **«γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν πίστη τὴν ἀγία καί τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερία!**». Τὸ σύνθημά τους

ἦταν: «**Ἐλευθερία ἢ θάνατος!**». Κηρύχθηκε ἡ **Ἐπανάσταση τοῦ 1821** καί ξεκίνησε ὁ ἥρωικός ἀγώνας γιά τή λευτεριά.

Ἡ Ἐκκλησία μας εὐλόγησε τούς ἀγωνιστές καί στάθηκε στό πλευρό τους. Κάθε χρόνο σίς 25 Μαρτίου **σολοισμένες οἱ ἐκκλησιές** μας ὑποδέχονται τήν ἐλληνική σημαία, τελεῖται **δοξολογία** γιά τή λευτεριά τῆς πατρίδας μας καί **μνημόσυνο** γιά ὄλους τούς ἥρωες πού ἔπεσαν γι' αὐτήν.

Πανηγυρίζει καί ἡ Ἐκκλησία μας τή λευτεριά τῆς πατρίδας μας· ἀλλά πανηγυρίζει καί μιὰ ἄλλη λευτεριά. Διπλή εἶναι ἡ γιορτή τῆς 25ης Μαρτίου· **διπλή λευτεριά** γιορτάζουμε: τή λευτεριά ἀπό τούς τούρκους κατακτητές ἀλλά καί τή λευτεριά μας ἀπό τήν ἁμαρτία.

Πότε μᾶς σκλάβωσε ἡ ἁμαρτία; Τότε πού οἱ πρωτόπλαστοι, ὁ Ἄδάμ καί ἡ Εὐά, καταπάτησαν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ (*δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα, Ἡ ΒΙΒΛΟΣ, ἐκδ. Ι. ΣΙΔΕΡΗ, σ. 20-21*). Ἀπό κείνη τήν ὥρα γίναμε **σκλάβοι στόν ἐχθρό τοῦ Θεοῦ**, στόν διάβολο. Ἄφου κάναμε ὅ,τι αὐτός μᾶς εἶπε καί ὄχι ὅ,τι μᾶς συμβούλευσε ὁ Θεός, δεθήκαμε μέ τά βαριά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί χάσαμε τόν παράδεισο (*δείχνουμε τήν ἀντίστοιχη εἰκόνα, βλ. Ἡ ΒΙΒΛΟΣ, ἐκδ. Ι. ΣΙΔΕΡΗ, σ. 22-23*). Γιά πάντα; Ὁχι! Τήν τραγική στιγμή τῆς ἐξορίας, ὁ Θεός δίνει **μιὰ γλυκιά ὑπόσχεση: Θά στείλει Σωτήρα!** Αὐτός θά σπάσει τά δεσμά τῆς ἁμαρτίας καί θά μᾶς ἐλευθερώσει γιά νά ἐπιστρέψουμε καί πάλι στήν εὐτυχία τοῦ παραδείσου! Ἕνα καταπληκτικό **σχέδιο σωτηρίας** κατέστρωσε ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ!

Περνοῦσαν ὅμως οἱ αἰῶνες καί οἱ ἄνθρωποι περίμεναν. Πότε ἐπιτέλους θά ἔρθει ὁ Σωτήρας! Σέ κάθε ἐποχή οἱ προφῆτες ἔδιναν παρηγοριά καί κουράγιο μέ τά κηρύγματά τους. Δέν ζέχασε ὁ Θεός τήν ὑπόσχεσή Του, ἔλεγαν, θά στείλει τόν Σωτήρα!

Καί ἦρθε ἡ μεγάλη ὥρα· ἡ ὥρα νά πραγματοποιηθεῖ τό σχέδιο τῆς σωτηρίας μας. Στέλνει ὁ Θεός τόν ἄγγελό Του, **τόν ἄγγελο Γαβριήλ**, νά φέρει τό πιό **χαρμόσυνο ἄγγελμα!**

Στή **Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας**, σ' αὐτή τή μικρή πόλη, στάθηκε ὁ ἄγγελος Γαβριήλ. Τί γυρεύει ὁ ἀπεσταλμένος τ' οὐρανοῦ στή ἄσημη καί φτωχική αὐτή πόλη;

Σταματᾷ καί μπαίνει στό σπίτι μιᾶς νεαρῆς κοπέλας. Τ' ὄνομά της **Μαριάμ**. Ἀκούστε πῶς τή χαιρετᾷ: **«Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν»**. Δηλαδή: «Χαῖρε, σὺ πού ἔχεις πλούσια τή θεία χάρη· ὁ Θεός εἶναι μαζί σου. Εἶσαι σὺ ἢ πῶς εὐλογημένη ἀπ' ὅλες τίς γυναῖκες!».

Ξαφνιαζεται ἡ νεαρή Μαρία. Τί παράξενα λόγια εἶναι αὐτά! Ποιός εἶναι αὐτός ὁ ἄγνωστος ἐπισκέπτης; Γιατί τῆς μιλᾷ τόσο ἐπαινετικά;

- Μὴ φοβᾶσαι, Μαριάμ, τὴν καθησυχάζει ὁ Γαβριήλ. Ἔλαβες **ξεχωριστὴ χάρη** ἀπὸ τὸν Θεό. Νά, θά συλλάβεις καί θά γεννήσεις γιό· θά Τόν ὀνομάσεις **Ἰησοῦ**. Αὐτός θά εἶναι **μεγάλος, ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ!**

- Πῶς θά γίνει αὐτό, ἀφοῦ ἐγώ εἶμαι παρθένος; ρωτᾷ ἡ Μαρία.

- **Πνεῦμα Ἅγιο θά ἔρθει σέ σένα**, ἀπαντᾷ ὁ ἄγγελος, καί ἡ **Δύναμη τοῦ Ὑψίστου θά σέ ἐπισκιάσει**. Γι' αὐτό καί τό παιδί πού θά γεννηθεῖ θά εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ. Νά, καί ἡ **Ἐλισάβετ** ἡ συγγενής σου ἦταν στείρα καί δέν μποροῦσε νά κάνει παιδί. Ἀλλά τώρα σά γεράματά της ἔμεινε ἔγκυος καί εἶναι ἤδη στόν ἕκτο μήνα. **Τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο γιά τόν Θεό!**

Αὐτό τό πιστεύει ἡ παρθένος Μαρία· γιά τόν Θεό τίποτε δέν εἶναι ἀδύνατο. **«Εἶμαι ἡ δούλη τοῦ Θεοῦ. Ἄς γίνει ὅπως εἶπες»**, ἀποκρίνεται ταπεινά καί ὑποτάσσεται στό σχέδιο τοῦ Θεοῦ.

Ἐφυγε ὁ ἄγγελος Γαβριήλ καί σήμανε ἡ μεγάλη ὥρα γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου: **Στά σπλάχνα τῆς Παρθένου ἔρχεται ὁ Θεός!** Καί γίνεται ὁ Θεός καί ἄνθρωπος, ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, πού γεννήθηκε ἀπὸ τὴν παρθένο Μαρία, τὴν Παναγία μας.

Ἄνοιξε ἡ πόρτα τοῦ παραδείσου!

Νά πῶς ξεκίνησε νά ζετυλίγεται στή γῆ μας τό σχέδιο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας.

Πρῶτος σταθμός τό γεγονός πού σᾶς διηγήθηκα: **ὁ Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου**. Φτάνει στή γῆ τό πιό εὐχάριστο ἄγγελμα -αὐτό σημαίνει «Εὐαγγελισμός»-, τό μήνυμα τῆς σωτηρίας μας: ὅτι θά γεννηθεῖ στή γῆ μας ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ! Ἀκολουθοῦν ἔπειτα ὅλα τά ἄλλα γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μας, πού εἶναι κι αὐτά **σταθμοί γιά τή σωτηρία μας καί μεγάλες γιορτές στήν Ἐκκλησία μας**: ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὑπαπαντή, ἡ Βάπτιση, ἡ Μεταμόρφωση, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Λαζάρου, ἡ Βαῖοφόρος, ὁ Μυστικός Δεῖπνος, ἡ Σταύρωση, ἡ Ἀνάσταση, ἡ Ἀνάληψη, ἡ Πεντηκοστή (*καθώς ἀριθμοῦμε τίς γιορτές ξεφυλλίζουμε τό βιβλίο μέ τίς εἰκόνες τοῦ Δωδεκάροτου, βλ. ἐποπικό ὑλικό*).

Στή γιορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ψάλλουμε: **«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον»**. Δηλαδή, σήμερα γιορτάζουμε τήν ἀρχή τῆς σωτηρίας μας. Ἄν δέν γινόταν ὁ Εὐαγγελισμός, δέν θά μπορούσαν ν' ἀκολουθήσουν κι ὅλα τά ἄλλα μεγάλα γεγονότα πού μᾶς πρόσφεραν τή σωτηρία.

Μέ τόν Εὐαγγελισμό, παιδιά, ὁ Θεός **ἄνοιξε τήν πόρτα τοῦ παραδείσου** καί μᾶς περιμένει ἐκεῖ! Μποροῦμε ἤδη ἀπό τώρα νά Τοῦ μιλοῦμε, γιατί εἶναι ὁ στοργικός πατέρας μας! Μποροῦμε ν' ἀκοῦμε τή φωνή Του μέσα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή, νά πηγαίνουμε σό οπίπυ Του κάθε Κυριακή καί σέ κάθε γιορτή κι ὅποτε ἄλλοτε τό ἐπιθυμῆσουμε! Μποροῦμε, μέ μιά λέξη, νά **εἴμαστε πιά παιδιά Του!**

Όλα μᾶς τὰ ἴδωσες, Χριστέ:
τὴν ὁμορφὴν πατρίδα μας
ἐλεύθερη καὶ πάλιν·
μὰ ἀπ' ὅλα πῶς πολὺ
τοῦ παραδείσου τὴν χαρὰ,
τὴν ἀνοιχτὴν Σου ἀγκάλη!

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Τὸ «Δωδεκάορτο».
2. Ἀπολυτίκιον.
3. Ζωγραφιές.
4. Ὑλικὸ γιὰ γιορτὴ 25ης Μαρτίου.
5. Ἐγχρωμὴ εἰκόνα.
6. Τραγούδι σὲ ἀρχεῖο κειμένου.

Ἵποσημείωση: Γιά τὴν καλύτερη κατανόηση τῆς ἀντίδρασης τῆς Παρθένου, βλ. Στ. Ν. Σάκκου, «Ἑρμηνεία σὶὸ Κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγέλιο», τ. Α΄, σ. 47-62.